

Hoofdstuk 1

Bridget

DINSDAG. Het stond met grote, dikgedrukte letters op mijn bil-
len, ook al was het vrijdag. DINSDAG.

Een paar maanden geleden was de luchtvaartmaatschap-
pij mijn bagage kwijtgeraakt toen ik mijn moeder bezocht in
Florida, en had ik snel een pakje goedkope slipjes gekocht bij
Target. In mijn haast had ik niet gezien dat de namen van de
week erop gedrukt stonden, en toen ik het ontdekte vond ik
het zonde om ze weg te gooien. Bovendien kon ik me niet eens
herinneren hoelang het geleden was dat iemand me voor het
laatst zonder kleren had gezien. Twee jaar?

De verpleegkundige kwam de behandelkamer weer binnen
om mijn gegevens door te nemen.

‘Ga maar even zitten, mevrouw Valentine.’

‘Eh... Dat gaat dus niet.’

‘O, sorry.’ Ze glimlachte. ‘Dat is ook zo. ‘Kun je me vertellen
wanneer je voor het laatst een tetanusprik hebt gehad?’

‘Ik ben verpleegkundige in het Memorial-ziekenhuis, dus ik
krijg ze regelmatig. Vorig jaar nog.’

‘Oké. Dat scheelt. En ben je zwanger of bestaat er een kans
dat je zwanger bent?’

‘Absoluut geen schijn van kans.’

De oudere verpleegkundige glimlachte meewarig. ‘Weinig
actie, de laatste tijd?’

‘Dat zou je kunnen zeggen.’

‘Nou, dan bof je vandaag. Dokter Hogue heeft dienst.’

‘Dokter Hogue?’

‘Hij is arts-assistent. Onze eigen jonge McDreamy.’ Ze knip-oogde.

Fantastisch. Helemaal te gek. Het was al erg genoeg om met mijn billen bloot te moeten voor de eerste man die me in twee jaar zonder kleren zou zien. En het was ook nog eens een jonge hottie. Dit maakte de vernedering compleet. ‘Heb je toevallig nog iemand anders op voorraad? Misschien een vrouwelijke arts of een oudere man? Eentje die volgende week met pensioen gaat? Zoiets?’

De verpleegkundige stond op en sloot haar mapje met mijn dossier. ‘Maak je geen zorgen, mop. Je bent in goede handen. Ik weet zeker dat zelfs jonge dokter Hogue zijn portie achterwerken al heeft gezien.’

O Jezus. *Kill me now.*

Terwijl ik op de arts wachtte probeerde ik de pijn te negeren en mezelf af te leiden door wat op mijn telefoon te scrollen.

De deur ging open.

Ik draaide me om en bevroor.

Serius? Dit moest een grap zijn. In het ziekenhuis waar ik werkte had ik nog nooit een arts als deze gezien.

‘Zo. Ik begreep dat ik even naar je *bum* mag kijken, zonder eerst op een etentje te trakteren?’

Mijn bum? Natuurlijk had deze woest aantrekkelijke arts een woest aantrekkelijk accent. Was hij... Brits? Ik trok het ziekenhuishemd dat ik droeg wat strakker om me heen. ‘Zeg me als-jebliet dat dit een grap is. Jij bent toch geen arts? Hoe oud ben je eigenlijk? Tweeëntwintig?’

Mijn opmerking leek weinig indruk op hem te maken. Hij leunde ontspannen tegen het bureau en vouwde zijn armen over zijn borst. ‘Negenentwintig. Wil je mijn rijbewijs zien?’

Hij glimlachte.

Ik vergat even te ademen.

Natuurlijk was zijn glimlach perfect. Logisch. Alles aan deze man was perfect. Hij was lang, minstens één meter negentig, had brede schouders, gespierde armen, helderblauwe ogen, een sterke kaaklijn en rommelig donkerblond haar. Rommelig alsof hij net seks had gehad. Jezus... deze arts had *fuck me*-haar.

Ik wilde niet dat hij mijn kont zou zien.

‘Ik wil graag een andere arts.’

Hij keek naar mijn dossier. ‘Dat gaat helaas niet, miss V. Je arriveerde precies tijdens de wisseling van de diensten, dus je zult het met mij moeten doen. Ik kan eventueel de conciërge vragen, hij heeft vast nog een roestig tangetje... Kom op! Je hoeft echt niet verlegen te zijn. Zullen we eens even kijken?’

Kak. Het was dus kiezen tussen McDreamy of het ziekenhuis aan de andere kant van de stad, waar ik werkte. Ik dacht aan de roddels die het zou veroorzaken als ik naar het Memorial zou gaan. Ik rolde met mijn ogen en snoof. ‘Prima.’

Omdat ik deze hele vernederende situatie zo snel mogelijk achter de rug wilde hebben, draaide ik me om en boog me voorover met mijn armen op de onderzoekstafel. Met één hand reikte ik naar achteren om het ziekenhuishemd opzij te trekken zodat mijn linkerbil tentoon werd gespreid. Ik had die kant van mijn slipje al opzijgeschoven zodat het niet in de haak vast kwam te zitten.

Dokter Hottie bleef even stil, en toen hoorde ik hem half lachend vragen: ‘Draag je dat al drie dagen?’

‘Wat?’ Ik draaide me om en keek dokter Dreamboat aan.

Hij krabde geamuseerd aan de stoppels op zijn kin.

‘Je slipje. Het is vandaag vrijdag. Er staat “dinsdag” op. Ik vroeg me af of je het al drie dagen draagt of dat je de dagen van de week door elkaar haalt.’

De haak was minder pijnlijk dan deze ervaring.

‘Ik kocht het hele setje toen mijn bagage tijdens een vakantie zoek was geraakt. Ik wist niet wat erop stond. Weet je? Laat die haak maar lekker zitten.’ Ik liet het hemd weer zakken en stond op.

Dokter Hogue stak zijn handen in de lucht om zich over te geven, schijnbaar oprecht, waarna hij zei: ‘Het spijt me. Dat had ik niet moeten zeggen. Het was ongepast.’

‘Je hebt gelijk. Dat was het zeker.’

‘Het is al erg genoeg dat je...’ Hij grijsde. ‘...vandaag zo’n bofkont bent. Het laatste waar je op zit te wachten is mijn onderbroekenlol.’

‘Je bent echt een eikel, weet je dat?’

‘Ik b  n liever een eikel dan dat ik er een vishaak in heb.’

‘Wauw, zo volwassen. Hoe oud was je ook alweer? Negenen-twintig? Of negen?’

We stonden elkaar aan te staren tot ik besepte hoe idioot de hele situatie was. We barstten allebei in lachen uit. Daarna was de lucht geklaard. ‘Laten we het nog een keer proberen. Als je je weer omdraait, beloof ik serieus te kijken.’ Hij stak drie vingers omhoog. ‘Erewoord! Om wat voor haak gaat het, een cirkelhaak? Slikhaak? Aberdeen?’

‘Geen flauw idee.’ Ik draaide me om, boog me weer charmant voorover en tilde mijn gewaad op. ‘Ik heb eigenlijk totaal geen verstand van vissen.’

‘Je meent het...’

‘Maakt het type haak uit? Ik kan er vast wel achter komen als het nodig is.’

Ik hoorde de harde pets van latex toen dokter Hogue zijn handschoenen aantrok, en toen lag zijn grote hand al op mijn kont. ‘Oké, hij zit er behoorlijk diep in. Ik denk niet dat het type er echt toe doet. Ik zal sowieso moeten snijden om hem eruit te

krijgen. Hoe heb je dit voor elkaar gekregen?’

‘Ik probeerde mijn zoon te leren werpen. Ik had een roeibootje gehuurd in Narragansett. Au!’

Dokter Hogue kneepte in het gebied waar de haak zat.

‘Sorry. Maar is het niet handiger als hij leert vissen van iemand die er verstand van heeft?’

‘Haal die haak er nou maar uit.’

‘Ik moet je eerst verdoven om het open te snijden.’

‘Kun je dat ding er niet gewoon langs dezelfde weg uit trekken?’

‘Nee. Hij zit te diep en zo te zien heeft hij een lange schacht.’

Jezus. Mijn lichaam bevond zich al twee jaar in een diep seksueel coma, zelfs als ik mezelf aanraakte gebeurde er niets. En juist op dít moment besloot het weer tot leven te komen. Ik hing voorovergebogen met mijn kont halfbloot in de lucht, terwijl een belachelijk hotte en grappige dokter het had over een lange schacht die naar binnen ging. Perfecte timing, Bridget. Ineens was ik blij dat ik in deze positie hing, zodat hij mijn knalrode wangen niet kon zien. Ik voelde dat hij wegliep en hoe de warmte van zijn lichaam even later terugkeerde.

‘Dit prikt even.’

‘Au!’ De pijn was net zo snel voorbij als de kreet me was ontsnapt.

‘Oké, dit zou het gebied moeten verdoven zodat we de haak er zonder al te veel pijn uit kunnen trekken.’

Het was even stil voordat ik zijn handen weer op mijn kont voelde.

Ik genoot hier iets te veel van.

Misschien was het mijn op hol geslagen verbeelding, maar zijn stem leek lager en dieper te klinken. ‘Probeer je te ontspannen, Bridget. Adem rustig in en uit. Alles komt goed.’

Het klonk bijna... verleidelijk. De spieren tussen mijn benen

trokken samen. God, werd ik serieus opgewonden van een vis-haak die uit mijn kont werd verwijderd? Ja, dus.

‘Je zult nu een beetje druk voelen.’

Ik had mijn gedachten niet meer onder controle. Ik stelde me voor hoe het zou zijn als hij achter me zou staan en ik druk zou voelen in een heel ander deel van mijn lichaam.

Beheers jezelf, Bridget!

‘Daar gaan we,’ zei hij.

Ik voelde hoe de huid van mijn bil op werd gerek.

‘Hij is eruit,’ zei hij uiteindelijk. ‘Ik ga je verbinden. Blijf nog even zo staan.’

Het had lang niet zoveel pijn gedaan als ik had verwacht.

‘Zo, miss V. Ik heb je succesvol ván de haak geslagen.’

Toen ik me omdraaide, had hij de haak in zijn hand en een grijns op zijn gezicht.

‘Dit is trouwens een dubbele haak,’ zei hij.

‘Goed om te weten.’

‘Wil je hem houden? Als aandenken?’

‘Nee hoor. Dank je.’

‘Prima.’ Dokter Hogue legde de haak op het dienblad, trok zijn handschoenen uit en gooide ze in de prullenbak met het opschrift BIOHAZARD.

Hij haalde iets uit zijn zak en begon op een stuk papier te schrijven.

‘Wat is dat?’

‘Geen zorgen. Het is niet mijn nummer, alleen een recept voor antibioticacrème voor het geval je die nodig hebt. Ik zal het hier op het bureau leggen. Je kunt je aankleden en dan mag je gaan.’

Hij leek een paar seconden te treuzelen voordat hij zei: ‘Pas goed op jezelf. En op je bum.’

‘Wacht,’ flapte ik eruit.

Hij stopte en draaide zich om. ‘Ja?’

Een lok van zijn blonde haar was in zijn ogen gevallen. Hij was zo knap.

Ik schraapte mijn keel. 'Het spijt me als ik...'

'Een *pain in the bum* was?'

Mijn wangen voelden heet aan. 'Ja.'

'Ik vergeef het je.' Hij knipoogde.

En zo verdween dokter Dreamboat door de deur. Hij had mijn pijnlijke kont vervangen door een tintelende poes.

Hoofdstuk 2

Bridget

Drie maanden later

Ik stond op het punt om de eerste van drie opeenvolgende diensten van twaalf uur te gaan werken, toen de telefoon ging.

‘Hallo?’

‘Bridge?’

‘Hé, Calliope.’

‘Ik bel even om je te laten weten dat ik Simon jouw sleutels heb gegeven. Ik hoop dat dat oké is?’

‘Absoluut. Hij kan erin wanneer hij wil. Die grote sleutel is voor de aparte ingang van het grote huis. Je hebt hem verteld dat hij geen eigen keuken heeft, toch?’

‘Ja. Hij is allang blij dat hij geen contract hoeft te tekenen, en neemt alles aan wat flexibel is. Hij wil zijn spullen in delen verhuizen, als je het niet erg vindt.’

‘Geen probleem. Bedankt dat je het me laat weten.’

‘Gelukkig, tot volgende week dan weer, Bridge.’

Calliope was mijn yogalerares, en inmiddels een goede vriendin. Buiten de lessen om spraken we regelmatig af bij een koffietentje in de stad. Ze was een paar jaar geleden vanuit Groot-Brittannië naar Rhode Island verhuisd toen haar man een baan aangeboden kreeg bij de Amerikaanse tak van de bank waar hij voor werkt.

Toen ze me vertelde dat haar beste vriend een tijdelijke verblijfplaats nodig had, bood ik hem ons gastenverblijf aan. Hij zat in zijn laatste jaar en was voor zijn laatste coschap overgeplaatst naar het ziekenhuis waar ik werkte. Omdat hij van plan was om meteen na zijn studie terug te gaan naar Engeland, wilde hij geen langdurig huurcontract tekenen, en hij zocht iets wat in de buurt lag van zijn werk. De buitenwijk waar ik woonde lag direct aan de snelweg en op tien minuten rijden van het ziekenhuis.

Mijn man, Ben, was een paar jaar geleden onverwachts overleden en vanaf dat moment moesten onze toen zesjarige zoon Brendan en ik het met elkaar rooien. Ondanks mijn behoorlijke salaris als verpleegkundige was het de laatste tijd steeds moeilijker geworden om de hypotheek voor ons grote koloniale huis te betalen. De levensverzekering die ik ontving zette ik opzij voor de studie van mijn zoon. Ik zou daar zelf nooit voor kunnen sparen; het betalen van de vaste lasten was al een uitdaging. Maar ik had het ervoor over, want zo kon Brendan in zijn vertrouwde omgeving opgroeien.

Ik liep al een tijdje rond met het idee om onze verbouwde garage te verhuren voor wat extra inkomsten. Dus toen Calliope me vertelde over haar beste vriend, zag ik het als de perfecte oplossing. Bovendien wist ik op deze manier zeker dat ik geen psychopaat in huis haalde.

Gedurende de week zag ik langzaam meer en meer dozen verschijnen als ik bij het gastendeel naar binnen gluurde. Ik had Simon nog niet ontmoet, hij kwam waarschijnlijk steeds langs als ik aan het werk was.

Brendan logeerde af en toe bij Bens moeder, die ongeveer een halfuur verderop in North Kingstown woonde. Ik had hem daar vanavond naartoe gebracht en besloot een heet bad voor mezelf te laten vollopen, en te genieten van wat tijd voor mezelf. De badkamer werd snel te warm met de deur dicht, dus ik liet

hem open, aangezien ik toch alleen thuis was.

Ik werd snel duizelig van te veel warmte, dus na dertig minuten dwong ik mezelf met tegenzin uit het sop en wikkelde ik mezelf staand in het bad in een zachte handdoek. Ineens was daar de golf van misselijkheid die me altijd overviel vlak voordat ik flauwviel.

Ik had geleerd dat ik mijn hoofd tussen mijn knieën moest leggen om een black-out te voorkomen, maar het was al te laat. Ik voelde nog net dat mijn handdoek op de grond viel.

Mijn ogen knipperden enige tijd later open en ik besepte dat ik naakt in bad lag. Omdat het bij lange na niet de eerste keer was dat ik op deze manier bijkwam, was ik niet verbaasd, maar vooral blij dat ik niks had bezeerd.

Nadat ik eens tijdens een hotyogales bewusteloos was geraakt, had Calliope me aangeraden om in de kindhouding te gaan zitten voordat ik opstond. Dus ik klauterde voorzichtig uit bad en ging op handen en knieën zitten, waarbij ik mijn kniën spreidde met mijn grote tenen tegen elkaar. Mijn achterwerk rustte op mijn hielen en ik ging vooroverliggen. Diep ademend probeerde ik me te ontspannen.

‘Bridget?’

Het geluid van de mannenstem deed me zo snel opspringen dat ik mijn hoofd tegen het bad stootte. ‘Au!’ Ik draaide me naar hem om en schrok me kapot.

Wat?

Ik knipperde met mijn ogen.

Wat deed dokter Dreamboat hier?

Was ik nog steeds buiten bewustzijn?

Ik bedekte mijn borsten zo goed mogelijk en riep: ‘Jezus. Wat? Wat doe jij hier?’

In een tel switchte hij naar doktersmodus. Hij pakte mijn handdoek, wikkelde die om me heen en knielde naast me om

mijn hoofd op letsel te controleren. 'Waar doet het pijn?'

Ik wees naar een plek op mijn voorhoofd. 'Hier.'

O nee. Mijn tepels werden hard door de nabijheid van zijn lichaam.

Hij wreef met zijn vinger over het gebied. 'Er lijkt geen bult te zitten. Ik denk dat je het wel overleeft.'

Even later zaten we allebei op de grond, met onze rug tegen het bad. Ik vroeg nog eens: 'Wat doe jij hier?'

'Blijkbaar woon ik hier.'

'Wacht. Jij bent Simon? Calliopes vriend?'

'Ja. En ik had echt geen idee dat jij mijn nieuwe huisbaas zou zijn. Ik ben net zo verbaasd als jij.'

'Maar hoe zag je zo snel dat ik het was? Je kon mijn gezicht toch helemaal niet zien?'

'Je lag met je billen naar me toe. Ik zou die kont overal herkennen.'

Ik voelde mijn wangen gloeien. 'O, echt...'

'Een derrière om trots op te zijn, luv.' Hij lachte. 'Anyway, de deur stond open. Ik wilde mezelf aan je voorstellen en in de keuken theezetten. Wat lag je eigenlijk op de vloer te doen?'

'Ik val nogal snel flauw. Ik had blijkbaar toch te lang in het hete bad gelegen en ging van mijn stokje. Toen ik bijkwam, probeerde ik een yogapose die ik van Calliope heb geleerd, om een beetje bij te komen voordat ik zou opstaan.' Ineens werd ik overvallen door het beeld van hoe ik er van achteren uit moest hebben gezien. Had hij mijn anus gezien? Ik sloeg mijn handen voor mijn gezicht. 'O mijn god. Ik herinner me ineens hoe ik erbij lag.'

'Ach, ik heb je achterkant toch al eerder gezien.'

'Ja, maar wat heb je nog méér gezien? O, man. Ik schaam me dood.'

‘Bridget, relax. Je weet toch dat ik de hele dag naakte lichamen zie.’

‘Ja, nou, het mijne niet, hoor... vanaf nu nóóit meer.’

‘Dan zul je de badkamerdeur op slot moeten doen, hoewel dat met jouw neiging tot flauwvallen misschien niet zo’n goed idee is.’ Hij schudde lachend zijn hoofd. ‘Je bent wel een pechvogel, Bridget Valentine.’ Simon stond op en stak zijn grote hand uit. ‘Laat we kijken hoe het nu gaat.’

Nadat hij me veilig overeind had geholpen, wikkelde ik de handdoek extra strak om me heen.

Hij wees met zijn duim naar de deur. ‘Ik ga theezetten. Wil je ook?’

‘Eh... ja, lekker.’

Voordat hij de badkamer uit liep, keek hij even naar de stapel kleren die ik voor het bad op de grond had achtergelaten.

‘Bridget, hoe vaak moet ik het nou nog zeggen?’

‘Wat?’

‘Het is echt beter om iedere dag schoon ondergoed aan te trekken. Het is zaterdag. Ik zie vanaf hier dat je die van woensdag nog draagt.’

Die verdomde onderbroek weer.

‘Zeg. Alsof ik tijd heb om daarop te letten als ik ze aantrek.’ Ik sloeg mijn armen over elkaar en zei: ‘En weet je wat? In mijn eigen huis doe ik wat ik wil!’

Hij lachte. ‘Het was maar een grapje. Trek lekker een slipje aan, kies een willekeurige dag uit, en kom dan theedrinken.’

Toen ik eindelijk weer alleen was, drong het pas echt tot me door.

De goddelijk sexy blonde dokter op wie ik wekenlang had gemasturbeerd nadat hij een vishaak uit mijn kont had verwijderd... was nu mijn huurder.

Argh!